

Chương 5: Ma Vương Thành (5) - Hành Động

(Số từ: 2264)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

20:24 PM 25/04/2024

Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đưa ra một câu trả lời lảng tránh trước những lời của Charlotte, điều đó làm tôi nhẹ nhõm phần nào.

“H, hả?”

Công chúa đã nhận thức được rằng mạng sống của mình đang gặp nguy hiểm.

Đúng hơn là cách cô nhìn tôi một cách bình tĩnh như vậy đã xác nhận với tôi rằng những suy đoán của tôi là chính xác. Cô đang nhìn tôi với đôi mắt nghiêm túc như thể cô chưa bao giờ bận tâm đến đồ ăn đến thế.

“Thật khó để tôi đi sâu vào chi tiết, nhưng người anh cùng cha khác mẹ của tôi, Bertus, có lẽ đã mù quáng chờ đợi tôi chết. Đối với anh ta, việc biết tôi vẫn còn sống sẽ giống như một cái gai trong mắt vậy.”

Cô gái đang ngồi trong phòng giam ôm xác mẹ khóc đã hoàn toàn biến mất. Charlotte trở về chỗ ngồi vẫn bình tĩnh, như thể cô lại nhận ra mình là thành viên của Hoàng gia.

Tuy nhiên, Bertus thực sự có rất nhiều người theo dõi. Hắn là một kẻ phản diện, nhưng hắn chắc chắn không phải là người bất tài.

“Tuy nhiên, tôi không biết anh ta định giết tôi như thế nào. Tôi không biết ai sẽ làm điều đó, tôi chỉ biết điều đó sẽ sớm xảy ra.”

Cô không biết mình sẽ bị tấn công như thế nào và Charlotte không biết phải tin ai trong tình huống hỗn loạn này ngay sau khi chiến tranh kết thúc. Do hầu hết các lực lượng đang lục soát Ma Vương Thành và dọn dẹp những kẻ còn lại, gần như toàn bộ lực lượng chính đều đã đi mất.

“Và những người tôi tin tưởng không có ở đây. Tôi nghĩ đó là cố ý.”

Khi Charlotte được giải cứu, cô nhận ra rằng không có cận thần nào của mình ở xung quanh. Rồi có điều gì đó vụt qua tâm trí tôi như một tia chớp.

“Hoh, vậy ra đó là lý do cô bảo mọi người rời đi...”

“Chà, đúng vậy.”

Ngay từ đầu, cô đã đuổi tất cả mọi người trừ tôi ra ngoài vì cô không thể chắc chắn liệu có ai trong số họ sẽ trở thành kẻ giết cô ngoại trừ tôi hay không.

Đúng hơn là Charlotte thận trọng hơn tôi rất nhiều.

Cô không biết phải tin ai, hay khi nào cô sẽ bị giết. Làm sao người ta có thể biết liệu họ không đầu độc thức ăn?

“Này, thức ăn có thể bị đầu độc...”

Nghe tôi nói, Công chúa cười lớn.

“Nếu họ đầu độc thức ăn, tôi sẽ ăn nó và chết trong tình huống này.” Cô đói quá nên không quan tâm nữa.

Tôi không thể tưởng tượng được Công chúa đói đến mức nào, nhưng có vẻ như cô đói đến mức thà chết còn hơn không ăn đồ ăn trước mặt. Cô đói đến mức thậm chí còn ăn phải thức ăn có độc. May mắn thay, không có chất độc nào trong đó.

“Hầu hết những người đóng quân trong doanh trại này sẽ là kẻ thù.”

"Là vậy... sao?"

Charlotte tin chắc rằng không chỉ một số ít mà hầu hết họ đều là kẻ thù của cô.

“Trước đây tôi đã cố gắng rời khỏi doanh trại vài lần nhưng họ không cho, với lý do là tôi nên thư giãn. Tôi chắc chắn họ đang cố nhốt tôi.”

Giọng của Charlotte ngày càng trầm hơn.

“Vẫn chưa biết tôi đã được cứu. Họ cũng không muốn thông báo điều này.”

Là vậy sao?

Ngay cả khi được giải cứu, cô vẫn được quán trong một thứ gì đó giống như một chiếc áo khoác dày.

Charlotte tin chắc rằng không còn người sống sót nào khác trong Ma Vương Thành.

“Có lẽ họ đang chờ hướng dẫn cách đối phó với tôi. Đó là lý do tại sao họ không muốn người ta biết rằng tôi còn sống. Sau khi giết tôi, có khả năng cao là họ sẽ chỉ nói tôi đã chết trong Ma Vương Thành.”

Họ sẽ tiết lộ rằng cô đã chết trong Ma Vương Thành, nhưng sẽ giữ im lặng về việc cô được giải cứu, vì vậy họ có thể nói rằng họ đã lấy được xác từ bên trong Ma Vương Thành. Charlotte đang xem xét một số khả năng.

Nhìn từ bên ngoài có vẻ như họ quan tâm đến Đại Công Chúa, tuy nhiên, trên thực tế, nó giống hàng trăm người đang giam giữ Charlotte hơn. Chỉ nghĩ đến thôi đã khiến tôi nổi da gà khắp người.

Nó không giống như vậy chút nào. Ít nhất là với tôi.

Tuy nhiên, Charlotte đã biết ý định của họ.

“Vậy là tôi, người được cứu cùng với cô, cũng đang gặp nguy hiểm.”

Rõ ràng, Charlotte đã nói rằng mạng sống của 'chúng ta' đang gặp nguy hiểm chứ không phải mạng sống của 'tôi' đang gặp nguy hiểm. Đây không chỉ là vấn đề họ tìm hiểu xem tôi có phải là Ác Quỷ hay không nữa.

Những người theo Bertus sẽ loại bỏ bất cứ ai biết Đại Công Chúa còn sống, và tôi sẽ không phải là một ngoại lệ.

Cuối cùng, tôi rơi vào tình thế không còn lựa chọn nào khác ngoài việc cố gắng hết sức để giữ Charlotte an toàn.

"Nghe nè. Chúng ta sẽ rời khỏi doanh trại ngay bây giờ."

Cô còn gặp nguy hiểm hơn sau khi được giải cứu, vì vậy cô đã lên kế hoạch trốn thoát khỏi sự không bị giám sát này.

“Chúng ta có thể chạy trốn được không?”

Nhưng với rất nhiều binh lính đang tuần tra trên sân, liệu có thể trốn thoát được không?

“Tất nhiên là chúng ta không thể chạy trốn, nhưng đó không phải là vấn đề.”

Charlotte cười lớn.

“Tôi muốn càng nhiều người biết rằng tôi còn sống càng tốt.”

Mục đích của cô không phải là chạy trốn mà là thông báo cho những người lính bình thường về sự sống sót của cô. Khoan.

Nhưng.

Tôi lớn tuổi hơn.

Vậy tại sao cô có vẻ thông minh hơn tôi rất nhiều?

Charlotte đứng dậy khỏi chỗ ngồi, trong khi tôi cảm thấy thất bại một cách kỳ lạ. Bữa ăn đã kết thúc.

Thậm chí không ai có thể tưởng tượng rằng Charlotte de Gardias vẫn còn sống, nên không có nhiều sự giám sát trong doanh trại mà Charlotte và tôi đang ở. Bây giờ họ đang chờ chỉ thị từ cấp trên và dường như không nghĩ rằng chúng tôi có thể bỏ đi.

Dù tôi gọi nó là doanh trại nhưng thực ra nó chỉ là một cái lều mà thôi.

Thoát khỏi nó thật đơn giản.

Tôi cắt nhẹ phía sau căn lều bằng con dao được cung cấp cho bữa ăn và kiểm tra chuyển động của họ ở bên ngoài.

Sau khi khoét một lỗ trên lều, chúng tôi bò ra ngoài. Chúng tôi đi ra từ phía sau chứ không phải từ lối vào nên chỉ có một vài người lính đi lại xung quanh. Nó yên tĩnh, đó là điều dễ hiểu, vì hầu hết bọn họ đều tập trung tại Ma Vương Thành chứ không phải đồn trú.

Dường như không ai ngờ rằng Công chúa lại cảm thấy tính mạng mình gặp nguy hiểm và trốn thoát ngay khi được giải cứu.

Vâng, đó là bình thường. Tôi cũng ngạc nhiên trước cách hành xử của cô.

Tuy nhiên, chúng tôi không thể đi lại lâu được. Họ sẽ sớm phát hiện ra chúng tôi đã đi mất. Charlotte cũng biết điều đó.

“Okay, chúng ta sẽ bị bắt sớm thôi.”

Người ta có thể thắc mắc tại sao cô lại xuất hiện khi biết rằng mình sẽ sớm bị bắt, tuy nhiên, mục đích của Charlotte là tiết lộ sự sống sót của chính cô cho mọi người nên điều đó không thành vấn đề.

Chỉ cần những tin đồn về nó thôi cũng có thể kéo dài mạng sống của Charlotte thêm một chút. Cứ như vậy, việc cô vẫn còn sống sẽ được lan truyền trong số những người lính bình thường, ngăn chặn việc cái chết của cô bị coi là chuyện đã xảy ra trong Ma Vương Thành.

Điều này có thể giúp cô sống sót một chút cho đến khi cô tìm ra phương pháp thay thế. Đó là mục đích của Charlotte.

“Anh đi trước đi.”

“Ừm.”

Đôi mắt của Charlotte sáng lên một chút khi cô nhìn tôi.

“Anh phải quay lại càng sớm càng tốt.”

Vào lúc đó, tôi thoáng thấy nỗi sợ hãi của Charlotte khi phải đối mặt với cái chết một lần nữa.

Đúng vậy.

Cô phải sống sót, bằng bất cứ giá nào.

Tôi bỏ Charlotte lại phía sau và bắt đầu chạy quanh sân.

-N, người đó, là Công Chúa Điện Hạ?

-Công Chúa Điện Hạ còn sống!

Ngay sau đó, tiếng kêu của những người còn lại vang vọng khắp trại.

Charlotte sẽ được đưa trở lại doanh trại Tổng Chỉ Huy, nhưng điều đó sẽ giúp tôi có nhiều quyền tự do di chuyển hơn.

'Nếu họ phát hiện ra anh đã biến mất, họ đương nhiên cũng sẽ cố gắng tìm kiếm anh. Chạy càng xa càng tốt. Họ sẽ không cố giết anh ngay lập tức, nhưng họ chắc chắn sẽ giết anh đó.'

'Tìm Francis và nhớ quay lại cùng ông ấy.'

'Tôi cần anh tìm Francis và biến ông ấy thành người hộ tống của tôi.'

Ngay trước khi chúng tôi rời lều, Charlotte đã nói với tôi như vậy.

Francis.

Cô nói rằng cô không biết ai sẽ là kẻ thù của mình và ai sẽ là đồng minh của cô. Tuy nhiên, cô nói rằng chỉ có một người không bao giờ có thể là kẻ thù của cô. Hiệp sĩ đã cứu chúng tôi, Francis.

Nếu ông ấy là tay sai của Bertus, ông ấy sẽ giết chúng tôi ngay tại chỗ, nhưng lại cứu chúng tôi. Đó là lý do tại sao ông ấy không thể trở thành một trong những người hầu của Bertus.

Kể từ thời điểm được giải cứu, Charlotte đã có linh cảm rằng cô sắp phải đối mặt với một cuộc khủng hoảng khác trước khi kịp vui mừng vì đã được cứu.

Ban đầu, Charlotte cuối cùng sẽ bị giết mặc dù cô nhận thức được mối nguy hiểm đến tính mạng của mình. Charlotte không thể tự mình làm bất cứ điều gì để sống sót ngay cả với trí thông minh của mình. Điều đó có nghĩa là...

Thành công hay thất bại của tôi quyết định sự sống hay cái chết của Charlotte.

Charlotte không thể tự mình tìm thấy Francis. Có lẽ cô đã ra lệnh mang ông ấy đến cho cô, nhưng những mệnh lệnh đó sẽ không được thực hiện.

Cuối cùng, tôi phải tự mình tìm và đưa ông ấy đến bên Charlotte.

Những người lính đến và đi từ doanh trại rộng lớn chỉ phớt lờ khi nhìn thấy tôi chạy xung quanh, nhưng không có ai tiến thẳng về phía tôi. Mặc dù khuôn mặt của Charlotte được nhiều người biết đến nhưng khuôn mặt của tôi thì không, do đó, điều này có thể xảy ra.

Tôi đến gần một người lính đi ngang qua trông giống như một sĩ quan và hỏi anh ấy. “Anh có biết ngài Francis ở đâu không?”

Anh ấy nhìn xuống tôi và gật đầu.

“Chà? Chuyện gì đang xảy ra thế?”

“Tôi có một tin nhắn khẩn cấp từ Tổng Chỉ Huy.”

Nếu nhắc đến Công chúa ở đây, có lẽ tôi sẽ mất chút thời gian để giải thích, nên tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc che đậy chuyện này bằng những lời nói dối. Anh ấy quét cơ thể và quần áo của tôi từ trên xuống dưới. May mắn thay, tôi đã thay một bộ quần áo sang trọng nên không bị đuổi đi.

Nếu tôi mặc quần áo rách rưới, anh ấy sẽ bảo tôi biến đi.

“Tôi không biết rõ ngài Francis, nhưng tôi khá chắc chắn rằng ngài ấy đang tìm kiếm khắp lâu đài. Tôi nghe nói hầu hết các hiệp sĩ đều được gửi tới đó.”

Chết tiệt.

Sau khi giải cứu chúng tôi, có vẻ như ông ấy đã tập trung vào nhiệm vụ ban đầu của mình, tìm kiếm lâu đài một lần nữa.

Không.

Không ổn, đợi một chút.

Tay sai của Bertus sẽ giết bất cứ ai biết rằng Charlotte còn sống. Rõ ràng là mạng sống của Francis cũng sẽ gặp nguy hiểm. Ông ấy không trung thành với Bertus nên sẽ không giữ im lặng. Tuy nhiên, Bertus muốn loại bỏ bất kỳ ai biết về sự sống sót của Charlotte.

Tôi không phải là người duy nhất có mạng sống phụ thuộc vào sự sống sót của Charlotte. “Chúng ta phải đi tìm ngài Francis! Tính mạng của ngài ấy đang gặp nguy hiểm!”

“Cái, cái gì cơ?!”

Tôi không còn cách nào khác ngoài việc khẩn trương hét lên với sĩ quan vô danh này.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

**THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG
HỘ TÔI QUA:**

BIDV

VIETQR

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

mo

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIỀN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading